

Fald overflødigt — at lade foretage en saadan Alarmeringsøvelse. Nu til næste Aar, da den 4-aarige Periode udløber, skulde Forsvarsministeren, hvis Rigsdagen ikke bestemmer noget andet, lade afholde en saadan Alarmeringsøvelse, men Regeringen mener ikke, at der er Anledning dertil under de forhaandenværende Forhold, tilmed da det kræver betydelig Ulejlighed for Befolkningen og medfører betydelige Udgifter. Derfor har Forsvarsministeren tilladt sig i det andet høje Ting at fremsætte det her foreliggende Lovforslag, som er vedtaget enstemmigt dér. Jeg anbefaler det høje Ting ogsaa at vedtage det, og fremme det saa hurtigt som muligt. Den økonomiske Følge af Lovforslagets Vedtagelse vil være, at man sparer Statskassen for ca. 1 Mill. Kr.s Udgift, og ogsaa af Hensyn til de finansielle Forhold anbefaler jeg Lovforslagets Vedtagelse i dette høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd. (Lønningsraadet).

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 59).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (N. Neergaard): Lønningsraadets Virksomhed er blevet af langt mere omfattende Art, end det kunde forudses, da man gav Loven om Statens Tjenestemænd. Det er blevet fundet mere og mere hensigtsmæssigt til Fremme af en ensartet Afgørelse af alle Spørgsmaal vedrørende Statens Lønningsforhold, at Sagerne forelægges Lønningsraadet, og at man benytter dettes Medvirkning til disse Sagers Behandling. Lønningsraadet var efter Tjenestemandsløven underlagt Statsministeren, men det er jo i Virkeligheden Finansministeren, Finansministeriet, som særlig har at arbejde med Raadet, og derfor har man her foreslaaet at lægge det under Finansministeriet i Stedet for som efter Tjenestemandsløven un-

der Statsministeriet. Dernæst har man foreslaaet at udvide Kredsen af de Emner, som Lønningsraadet skal behandle, og i den Henseende har man fulgt en Praksis, som allerede har udviklet sig. Jeg skal særlig henpøge paa Lovforslagets § 1, 5te Stykke, 2det Punktum, med Hensyn til Regler om Afdrag i Lønning for Tjenestebolig og andre Ydelser in natura og Længden af den aarlige Ferie og den i Tjenestemandsløvens § 46, Stykke 3, nævnte Regulering. Men man ønsker ogsaa at kunne forelægge og have Lovhjemmel til at forelægge Lønningsraadet Spørgsmaal om Fortolkning af de i Tjenestemandsløven indeholdte Bestemmelser og ligeledes andre Spørgsmaal vedrørende Lønningsager, saaledes at man altsaa har Lovhjemmel til i videste Omfang at benytte sig af Lønningsraadets Medvirkning. Men alt dette fører til, at man maa stille Lønningsraadets Formand, som er den, paa hvem Arbejdet i ganske særlig Grad hviler, anderledes, end det var bestemt efter Tjenestemandsløven. Hvis de Bestemmelser i Lovforslaget, som fører til yderligere Udvidelse af Lønningsraadets Virksomhedsomraade, vedtages, vil det blive nødvendigt, at Lønningsraadets Formand maa betragte denne Stilling som en Livsstilling, som optager den allervæsentligste Del af hans Arbejdskraft. Overfor et saadant Krav og overfor Stillingens meget store Betydning vil det ikke kunne forsvares at vedblive med den hidtil fastsatte Honorarløn af 3 000 Kr. Lønningsraadets nuværende Formand har — det tror jeg at turde sige — fyldt sin Plads til almindelig Tilfredshed, idet der fra alle Partiers Side i Rigsdagen og fra Administrationens Side kun har været Anerkendelse af den Maade, han har taget sin Opgave paa, og af den udmærkede Sagskundskab, som han har vist sig at være i Besiddelse af med Hensyn til Lønningsager, men han kan ikke fortsætte i denne Stilling — og det vil heller ingen fremtidig Formand kunne —, naar den skal betragtes som en Bibeskæftigelse. Derfor er det altsaa foreslaaet her at stille Formanden i Lønningsraadet omtrent lige med Formændene for de øvrige store Raad, Forsikringsraadet, Arbejderforsikrings-Raadet o. s. v. Der foreslaas her i Lovforslaget at give ham en Lønning paa 11 400 Kr. aarlig, hvad der jo svarer til Departementschefsløn. Endvidere har man anset det for hensigtsmæssigt at foretage Ændringer med Hensyn til den lønnede Hjælp i Lønningsraadet. For Tiden har Raadet